

ไปเลย..มาเลย..เที่ยวเชียงคาน(เชียงคานเมืองพันปี)วันนี้มีโอกาสได้มาเที่ยวเมืองเชียงคาน จังหวัดเลย ถนนหนทางไปมาสะดวกมาก ไปได้หลายทาง รถโดยสารโคราช-เชียงคานมีวิ่งทุกวันครับ ที่สะดวกมากน่าจะเป็ถนนมิตรภาพไปขอนแก่น-ชุมแพ -หนองเรือ-ผ่านอุทยานภูผาม่าน-ผานกเค้า-ปากปวน-เมืองเลย-ไปเชียงคานประมาณ 50 กิโลเมตร วันนี้พยากรณ์พายุเชื่อก่อตัวเวียดนาม ทำให้เกิดฝนตกหนักถึงหนักมากที่ 8 จังหวัดอีสานตอนบน โชคดียังไม่ฝน อากาศครึ้มทั้งวันครับ ถึงแก่งคุดคู้เช้าที่พัก ประมาณ11โมง เชียงคานอีลลรีส์อร์ท ไม่แพงครับ ประมาณ800.บาท/ห้อง เตียงคู้ มีให้เลือกหลายราคา ช่วงนี้น้ำหลากมองไม่เห็นแก่งคุดคู้ น้ำโขงสีขุ่นน้ำตาลแดง

บรรยากาศโดยรอบดีมาก อากาศเย็นสบาย งบประมาณ ไหนๆก็มาแล้วก็ไม่ลืมที่จะนำเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยมาฝาก ต้องขอขอบคุณการท่องเที่ยวจังหวัดเลย และท้องถิ่นอำเภอเชียงคาน ที่ให้ข้อมูล เกี่ยวกับเมืองเชียงคาน ซึ่งมีความเป็นมา ดังนี้ครับ เมืองเชียงคานเดิมตั้งอยู่ที่เมืองชะนะคาม ประเทศลาว ซึ่งสร้างโดยขุนคานโอรสของขุนคว้างอาณาจักรล้านช้าง เมื่อประมาณ พ.ศ. 1400 ต่อมาประมาณ พ.ศ. 2250 อาณาจักรล้านช้างแยกออกเป็นสองอาณาจักรคือ อาณาจักรหลวงพระบาง ซึ่งมีพระเจ้ากสิราชเป็นกษัตริย์ และอาณาจักรเวียงจันทน์ ซึ่งมีพระเจ้าไชยองค์แก้วเป็นกษัตริย์ โดยกำหนดอาณาเขตให้ดินแดนเหนือแม่น้ำโขงขึ้นไปเป็นอาณาจักรหลวงพระบาง และใต้แม่น้ำโขงลงมาเป็นอาณาจักรเวียงจันทน์ ต่อมาทางหลวงพระบางได้สร้างเมืองปากเหืองซึ่งอยู่ฝั่งขวาของแม่น้ำโขงเป็น เมืองหน้าด่านและทางเวียงจันทน์ได้ตั้งเมืองเชียงคาน

เดิมเป็นเมืองหน้าด่านเช่นกัน ต่อมา พ.ศ. 2320 พระเจ้ากรุงธนบุรี โปรดให้เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกกับพระสุรสีห์ ยกทัพไปตีกรุงเวียงจันทน์ ตีเวียงจันทน์ได้จึงได้อันเชิญพระแก้วมรกต กลับมายังกรุงธนบุรี แล้วได้รวมอาณาจักรล้านช้างเข้าด้วยกันและให้เป็นประเทศราชของไทย และได้กวาดต้อนผู้คนพลเมืองมาอยู่เมืองปากเหืองมากขึ้น แล้วโปรดเกล้าฯ ให้เมืองปากเหืองไปขึ้นกับเมืองพิชัย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 3 เจ้านุวงศ์ เจ้าเมืองเวียงจันทน์ คิดกอบกู้เอกราชเพื่อแยกเป็นอิสระจากไทยโดยยกกำลังจากเวียงจันทน์มายึดเมือง นครราชสีมา แต่ในที่สุดเจ้านุวงศ์ถูกจับขังจนสิ้นชีวิต กองทัพไทยที่ยกมาปราบเจ้านุวงศ์ที่นครราชสีมาได้ยกทัพไปกวาดต้อนผู้คนจาก ฝั่งซ้ายของลำน้ำโขงมายังเมืองปากเหืองมากขึ้น และโปรดเกล้าฯ ให้พระอนุพินาศ (กิ่ง ต้นสกุลเครือทองศรี) เป็นเจ้าเมืองปากเหืองคนแรก แล้วพระราชทานชื่อเมืองใหม่ว่า เมืองเชียงคาน ครั้นถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พวกจีนฮ่อได้ยกทัพมาตีเมืองเวียงจันทน์ เมืองหลวงพระบางและได้เข้าปล้นสะดมเมืองเชียงคานเดิมที่อยู่ทางฝั่งซ้ายของ แม่น้ำโขง ชาวเชียงคานเดิมจึงอพยพผู้คนไปอยู่เมืองเชียงคานใหม่ (เมืองปากเหือง) เป็นจำนวนมาก

เขียนโดย นายบุญลือ

วันจันทร์ที่ 05 สิงหาคม 2013 เวลา 10:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 29 พฤษภาคม 2016 เวลา 23:33 น.

ครั้งต่อมา เห็นว่าชัยภูมิเมืองเชียงคานใหม่ (เมืองปากเหือง) ไม่เหมาะสม ผู้คนส่วนใหญ่จึงอพยพไปอยู่ที่บ้านท่านาจันทร์ซึ่งใกล้กับที่ตั้งของอำเภอ เชียงคานปัจจุบัน แล้วตั้งชื่อใหม่ว่า เมืองใหม่เชียงคาน ต่อมาไทยได้เสียดินแดนฝั่งขวาแม่น้ำโขงให้กับฝรั่งเศส ทำให้เมืองปากเหืองตกเป็นของฝรั่งเศส คนไทยที่อยู่เมืองปากเหืองจึงอพยพมาอยู่เมืองใหม่เชียงคานหรืออำเภอเชียงคาน ปัจจุบันโดยสิ้นเชิง แล้วได้เปลี่ยนชื่อเมืองเป็นเมืองเชียงคานใหม่ ได้ตั้งที่ทำการอยู่บริเวณวัดธาตุ เรียกว่าศาลาเมือง

เชียงคาน ต่อมาได้ย้ายไปอยู่บริเวณวัดโพธิ์ชัย จนกระทั่งปี พ.ศ. 2452 เมืองเชียงคานซึ่งมีพระยาตรีภุชพงษา (ทองดี ศรีประเสริฐ) ได้รับตำแหน่งนายอำเภอเชียงคานคนแรก ต่อมาปี 2484 ได้ย้ายที่ว่าการอำเภอเชียงคานมาอยู่ ณ ที่อยู่ปัจจุบันตราบนานเท่าทุกวันนี้ ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อของเชียงคานคือแก่งคุดคู้ห่างจากตัวเมือง ประมาณ 5 กิโลเมตร

ตำนานเกี่ยวกับแก่งคุดคู้ นานมาแล้วมีนายพรานชาวลาวคนหนึ่งชื่อตาจิ้งคิง นายพรานผู้นี้มีรูปร่างสูงใหญ่ มีจุมูกสีแดงไปโต ซึ่งจุมูกนั้นกว้างมากในยามที่ตาจิ้งคิงนอนหลับเด็กๆได้แอบเข้าไปเล่นสะบ้า ในจุมูก จึงมีคำกล่าวเป็นภาษาเลยว่่า “จิ้งคิงดั่งแดงนอนตะแคงजूष่า เด็กน้อยเล่นสะบ้าอยู่ในสูดั่ง”

ตาจิ้งคิงเป็นผู้มีความสามารถในการล่าเนื้อป่า(สัตว์ป่า)และเนื้อน้ำ(สัตว์ น้ำ) ความเก่งกาจของเขาเป็นที่เลื่องลือไปไกลในท้าวสารทศ บ่ายวันหนึ่งในขณะที่ตาจิ้งคิงกำลังหาปลาอยู่ริมแม่น้ำโขงได้แลไปเห็นควาย เงินตัวใหญ่มากินน้ำอยู่ฝั่งตรงข้าม ด้วยความปรารถนาที่อยากกินเนื้อควายสีเงินตัวนี้ ตาจิ้งคิงจึงซุ่มดักยิงควายเงินอยู่ที่พุ่มไม้ริมน้ำ ในระหว่างที่เขา กำลังเหยี่ยวไกลปืนได้มีเรือสินค้าแล่นมาจากทางใต้ ควายเงินเห็นเรือสินค้าเกิดตกใจวิ่งหนีเข้าป่า ตาจิ้งคิงจึงยิงพลาดเป้าด้วยความโกรธพ่อก้าวที่เป็นเหตุให้เขาไม่สามารถล่าควายเงินได้ ตาจิ้งคิงจึงยิงปืนไปที่ภูเขาลูกหนึ่งที่ตั้งอยู่ริมน้ำฝั่งลาวเพื่อระบาย ความโกรธด้วยความแรงของกระสุนปืนทำให้ออดเขานั้นขาดหัวขึ้นไป ซึ่งในเวลาต่อมา

ขอบคุณ

wikimedia.org/wiki/และการท่องเที่ยวจังหวัดเลย